

peget Indtægtsforøgelse, som jeg ikke mindes, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) har omtalt, skal jeg dog tillade mig at imødegaae. Det er nemlig af den ærede forstnævnte Rigsdagsmand antydet, at man ogsaa kunde vente en Stigen i Indtægterne paa Grund af den foregaaende Forandring i Regjeringsformen. Ja! jeg troer ogsaa, at dette vil medføre nogen Forandring, dog ikke saa meget med Hensyn til den øieblikkelige, som til den fremtidige aarlige Finantsindtægt, paa Grund naturligtvis af den større Strengthed i Henseende til Indtægternes Bestyrelse, som maa ansees for at blive en nødvendig Følge af Regjeringsformens Forandring. Men naar det antages, at der tillige skulde kunne forventes en Formindskelse i Udgifterne som en Følge af den constitutionelle Regjeringsforms Indførelse, saa er det rigtignok en aldeles ny Anskuelse. Jeg i det Mindste har aldrig hørt, at noget Land med Hensyn til den samlede Udgiftssum har vundet Noget ved at indføre en constitutionel Forfatning, hvorimod jeg vel veed, at mange Misbrug af forskjellig Art derved ere ophørte; den samlede Udgift er derimod altid bleven større, skøndt naturligtvis den samlede Nytte af den hele Udgift ligeledes er bleven det. Jeg troer ogsaa, at saavel de forskjellige Finantsforslag, som allerede her ere blevene behandlede, som de enkelte Lovforslag angaaende vigtige i Forbindelse dermed staaende Reformer, som deels have været til Forhandling og ere blevene vedtagne, deels fremtidigen ville blive det, tilstrækkeligt vidne om, hvor redebøn man netop under den constitutionelle Regjeringsform er, til at gaae ind paa at anvende betydelige øieblikkelige Udgifter for at fremme Landets fremtidige Udvikling, og det ligger ikke blot deri, at der maaskee kan forudsættes en større Redebøn i denne Henseende under den constitutionelle Forfatning, men jeg troer ogsaa, at det, eftersom vort gamle Maskineri inden 1848 var i det Hele, gaaer endeel hurtigere nu end tidligere, og at mange Udgifter ere undgaaede af den Grund, at man ikke blev færdig med at discutere dem, førend det var forfildigt, hvorimod man nu er istand til at faae Sager saa hurtigt fremmede, at man derved ogsaa

kommer til at gjøre en større Deel nyttige Udgifter. Den ærede Folkethingmand for Københavns 9de Valgkreds (Fenger) har selv antydet et Forslag af den Art, nemlig angaaende Rentegarantien for Jernbanen, men naar han imod mine Bemærkninger om, at Midlerne til at bære de eventuelle Udgifter, som en saadan Rentegaranti mulig kunde føre med sig, vare paaviste ved dette Lovforslag om Indkomstskatten, har han dog misforstaaet mig, dersom han har troet, at jeg ønskede at bringe Thinget den Forestilling, at disse to Ting kunde gaae op mod hinanden. Saaledes troer jeg ikke, at det kan forståes, og i alt Fald vil det, naar man vil erindre de mange tidligere Leiligheder, hvor der har været Tale om en Indkomstskat, og de Forhaabninger, der i forskjellige Retninger have været baserede paa dens Indførelse, vise sig, at Regjeringen vistnok tænker paa et langt større Udbytte af denne Skat end det, som vil være fornøden til at dække Rentegarantien for den Koeskild Korsføerske Jernbane, i Særdeleshed da jeg haaber, at Regjeringen slet ingen Udgifter vil faae i denne Anledning. Med Hensyn til hvad der er bemærket om, at man ikke skulde behøve yderligere Afdrag paa Statsgjælden, da kan jeg forbigaae det, thi den Bemærkning rammer, saavidt jeg erindrer, ikke noget af det, jeg har yttret; jeg har aldrig ladet det mig være særdeles magtpaaliggende at fremhæve, at vi skulde formindste vor Statsgjæld paa anden Maade end ved at dække de contractmæssige Afdrag, som allerede ere temmelig betydelige, og jeg har i Gjærningen givet Bewiis for, at det ligger mig meget mere paa Hjerte at sørge for Tilveiebringelsen af en større Reservecfond end at undgaae at stifte en ny Statsgjæld, idet den hele Foranstaltning med Creditbevisernes Convertering er en combineret Forøgelse af Reservecfonden og af Statsgjælden. Den ærede Folkethingmand har givet mig en Henvisning, som rigtignok vilde være i Conseqvents af den Anskuelse, der i forrige Rigsdagssession blev udtalt af det Mindretal i Udvalget, hvortil han hørte, idet dette Mindretal ønskede at faae en Regel for Skatten uden at faae det fastsat, hvor stor Skatten skulde være, eller fra hvilken Tid den skulde